

במקום זה, שהרי כל הפתחונים
גזונים משנה השביעית הזו. ואם
אדם עושה סחורה באותם פרות,
המקום הזה של עניות מונע
ממנו ברכות, ולכן מונע ממנו
ברכות. וצריך אדם להראות
שלארץ הקדושה הזו של הקדוש
ברוך הוא יש נחת עם בעלה,
והקדוש ברוך הוא נותן לחם
לכל הזה, ו"כל" לאותו מקום
שנקרא (בראשית ב) בשר מבשרי,
ואין לה אור משלה, אלא אותם
ספחי הששית שגזרעו בה
ממילא.

וצריך אדם באותו ערב שביעית
לעשות מלאכת הארץ באותן
עשר נטיעות שהשתלמו בה,
שתיחד הארץ הזו עמם ולא
תפרד מהם, ואף היא תקרא
נטיעה, נטיעה שנטע הקדוש
ברוך הוא, כדי שלא ימנע ממנה
אותו טוב שיש לה עם בעלה
מנוחה בשביעית. ולכן נקרא
אדם ביום הששי, והזדווגה עמו
בת זוגו להתענג בשבת, ועלכו
הזדווגה צדק עם ששי לתת אור
להר סיני הזה.

ובא וראה, הר חורב נקרא
כשמזדוג עמו וא"ו, ואם בני
אדם מפרידים וא"ו ממנה, נקרא
חורב לה', שהרי פתוב חרב,
ועושה נקמות, לכן הלכה למשה
מסיני תורה שבעל פה, שיכללו
אותה עם אותם עשר נטיעות
ערב שביעית, ויבא מזון לעולם
בשביעית, שהוא מקום שאין לו
אור אלא מה שנתן לו מאתו
וא"ו.

ובא וראה, כשעשו ישראל את
העגל, והפרידו הברכות מהר
חורב הזה, שהפרידו ממנו וא"ו
וקצצו בנטיעות, באותן נטיעות
מה פתוב? (שמות ל) ויתנצלו בני
ישראל את עדים מהר חורב.

בהאי אתר, דהא כולהו תתאי מהאי שתא
שביעתא מתזנין. ואי בר נש עביד באינון
פירין סחורתא. האי דאתרא דעניותא מנע
מניה ברכאן, בגין כך מנע מניה ברכאן. ובעי
בר נש לאחזאה דהאי ארעא קדישא דקדשא
ברין הוא אית לה נייחא בבעלה וקודשא
ברין הוא יהיב לחם להאי כ"ל. וכ"ל
לההוא אתרא דאקרי בש"ר מבשרי, ולית לה
נהורא מדילה אלא הנהו ספחי דשתיתאה
דאזרעו בה ממילא.

ובעי בר נש בההוא ערב שביעית למעבד
עבידתא דארעא באינון עשר נטיעין
אשתלמו בה דתתיחד האי ארעא בהו, ולא
תתפרש מניהו ותתקרי אף היא נטיעה,
נציבו דנצב קדשא ברין הוא. בגין דלא
יתמנע מניה ההוא טיבו דאית לה עם בעלה,
נייחא בשביעית. בגין כך אדם פיומא
שתיתאה אתברי ואזדווגת עמיה בת זוגיה
לאתענגא בשבתא, והשתא אזדווגת צד"ק
בשתיתאה למיהב נהירו להאי הר סיני.

והא חזי, הר חורב אתקרי כד אזדווג עמיה
וא"ו. ואי בני נשא מפרישין וא"ו
מניה, אקרי חרב לוי, דהא חרב פתיב,
ועבדא נוקמין. בגין כך הלכה למשה מסיני
תורה שבעל פה דיכללון יתה באינון עשר
נטיעין ערב שביעית, וייתי מזונא לעלמא
בשביעית. דהוא אתרא דלית לה נהורא אלא
מה דאתייהיב לה מההוא וא"ו.

והא חזי ישראל פד עבדו עגלא ואפרישו
ברכאן מהאי הר חורב דאפרישו מניה
וא"ו וקצצו בנטיעות באינון נטיעין, מה
כתיב (שמות ל"ג) ויתנצלו בני ישראל את עדים
מהר חורב. ההוא עדי עלאה, תפלין דרישא

וּדְרוּעָא דְשׁוּוּיָין בְּיַד פְּהָה אַעְדִּיאָו מְנַהוּן. וּמֵאֵן אַתְרֵי אַתְיִיחִיב לֹון, מְהַר חוֹרֵב כַּד אַזְדְּוּג בְּהָ וְא"ו. וְהַשְׁתָּא (מִשְׁלִי ט"ז) וְנִרְגָן מִפְּרִיד אֵלוּף וְאַתְעֲרוּ עֲלֵיהוֹן חֲרָב.

אותו תכשיט עליון, תפלין של ראש וזרוע ששמים ביד פהה הסירו מהם, ומאיזה מקום נתן להם? מהר חורב, כשהזדוג עמה וא"ו. וכעת (משלי טו) [ו]נרגן מפריד אלוף, ועוררו עליהם את החרב.

בְּגִין כֶּף בְּנֵי לֹוי דְעַבְדוּ לְוִיָּה לְהֵאֵי אַתְרָא, אַתְפָּרְעוּ מְנַהוּן. הָדָא הוּא דְכְתִיב (שְׁמוֹת

משום כף, בני לוי שעשו לויה למקום זה, נפרעו מהם, זהו שפיתוב (שמות לב) ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי לוי אלי, ויאספו אליו כל בני לוי. שהרי לא עשו פרוד, אלא לויה. ואמר להם משה, כה אמר ה' עברו ושובו משער לשער במחנה. משום שה"כה" הזאת נתנה להם רשות לעשות דינים. ומיהו כה? זה הר חורב, ולכן הרגו מהם כשלת אלפי איש. שלשת לא נאמר, אלא כשלת, כנגד אותן שלש דרגות שהיו ממלאות את הבאר הזו. זהו שפיתוב (בראשית כט) והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה, משום שהם גרמו שיסתלקו ממנה, והרי בארונה.

ל"ב) ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי לוי אלי ויאספו אליו כל בני לוי, דהא לא עבדו פרודא אלא לויה. ואמר לון משה (שמות ל"ב) כה אמר ה' עברו ושובו משער לשער במחנה, בגין דהאי כ"ה יתבת לון רשותא למעבד דינין ומאן איהו כ"ה, דא הר חורב ובגין כף קטלו מנהון כשלת אלפי איש, שלשת לא אתמר, אלא כשלת לקבל הנהו תלתא דרגין דהוו מליין להאי באר. הדא הוא דכתיב (בראשית כ"ט) והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה. בגין דאינון גרמו דיסתלקון מינה והא אוקמוה.

בְּגִין כֶּף פְּקִידַת לִיָּה הָאֵי תוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה לְמֹשֶׁה עַל אֵינוֹן עֶשֶׂר נְטִיעָן וְעֲרֵבָה דִּיקִיפּוֹן לְהֵאֵי מְזַבַּח בְּאֵינוֹן עֲרֵבֵי נַחַל לְקַבֵּל תְּרִין דְּרַגִּין דְּמְקִיפִין לְעֵילָא דְּאֵינוֹן נְצ"ח הו"ד. וּכְדִין יַעֲבְדוּן נְסוּף הַמִּים מְאֵינוֹן מִים חַיִּים דְּאַתְיִין עַל יְדָא דְּצַדִּיק וְלֹא יִמְנַעוּן מִהֵאֵי מְזַבַּח טִיבּוּ עֲלָאָה.

משום כף צותה תורה שבעל פה הזאת את משה על אותן עשר נטיעות וערבה, שיקיפו את המזבח הזה עם אותם ערבי נחל, כנגד שתי דרגות שמקיפים למעלה, שהם נצח והוד, ואז יעשו נסוף המים אותם מים חיים שבאים על ידי צדיק, ולא ימנעו ממזבח הזה הטוב העליון.

וְתָא חֲזִי כָל שְׂאָר יוֹמֵי דְשְׁתָּא בְּהֵאֵי מְזַבַּח עַבְדִּין נְסוּף הַיִּין, רְמִיזוּ לְדִינָא דְעֵילִיל בְּהָ לְמִידָן עֲלֵמָא. אַבְל בְּחַג עַבְדִּין אוּף בְּמִים חַיִּים. דְּהָא חַיִּים וְנִהִירוּ אַתּוּסָף בְּהֵוָא זְמַנָּא (ישעיה י"א) כִּי מִלֵּאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת יְיָ כַּמִּים לַיָּם מְכַסִּים.

ובא וראה, כל שאר ימות השנה עושים במזבח הזה נסוף היין, רומז לדין שנכנס בה לדון את העולם. אבל בחג עושים אף במים חיים, שהרי חיים ואור נוסף באותו זמן, (ישעיה יא) כי מלאה הארץ דעה את ה' פמים לים מכסים.

עֲשֶׂה פְעָמִים נִמְנוּ יִשְׂרָאֵל: אַחַת בִּירִידָתָן לְמִצְרַיִם דְּכָתִיב (בְּרֵאשִׁית מ"ו) כָּל הַנֶּפֶשׁ לְבֵית יַעֲקֹב הַבָּאָה מִצְרַיִמָּה וְגוֹמֵר. וְאַחַת בְּעֲלִייתָן דְּכָתִיב (שְׁמוֹת י"ב) כָּשֶׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף. וְשָׁנִים בְּחֻמֹּשׁ הַפְּקוּדִים וְשָׁנִים בִּימֵי שְׂאוּל, אַחַת בְּבִזּוּק וְאַחַת בְּטֻלָּאִים. וְאַחַת בִּימֵי דָוִד, (שְׁמוּאֵל-ב' כ"ג) וְיִתְּן יוֹאָב אֶת מִסְפַּר הָעָם אֶל הַמֶּלֶךְ. וְאַחַת בִּימֵי עֶזְרָא, (עֶזְרָא ב') כָּל הַקְּהָל כְּאֶחָד. וְאַחַת לְעֵתִיד לְבָא, (יִרְמְיָה ל"ג) עַד תַּעֲבֹרְנָה הַצֹּאֵן עַל יְדֵי מוֹנֵה.

אֲשֶׁרִי אָדָם מִצָּא חֲכָמָה, דָּא אָדָם עֲלָאָה דְאֲשֶׁרִי עֲלוּי טִיבוּ דַעֲתִיקָא. אֵימַתִּי, פִּד מָטָא חֲכָמָה כְּמָה דְאֵת אָמֵר (מְשָׁלִי י"ח) מִצָּא אִשָּׁה מִצָּא טוֹב וַיִּפְק רְצוֹן מִי. דָּא רַעוּא דַעֲתִיקָא וּמָאִי אִיהוּ הָאִי חֲכָמָה, דָּא חֲכָמָה זַעִירָא דְהִיא רַבְרָבָא בְּאַתְחַבְרוּתָא לְעִילָא. מִצָּא, מָאִי מִצָּא כְּגוֹן דְאֲשַׁתְּפַחַת בְּכָלֵא. וְאָדָם יִפִּיק תְּבוּנָה דְבַעֵי לְעֵינָא וְלֹאֲסַתְּפִלָּא וְלֹאֲפִקָא מְעוּמְקָא עֲלָאָה תְּבוּנָה, לְאַנְהֵרָא לְהָאִי חֲכָמָה. וְעַל יָדָא דְמָאֵן אַתְנַהִירַת עַל יָדָא דְאָדָם עֲלָאָה דְמִפִּיק רְצוֹן מְלַעִילָא לְאַנְהֵרָא לָהּ:

השלמה מההשממות (סימן לח)

השְׁלֵמָה מִהַהשְׁמָמוֹת (סִימָן לַח) שְׁבַע צוּרוֹת קְדוּשׁוֹת יֵשׁ לוֹ לְקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֹלֵן כְּנַגְדָן בְּאָדָם, שְׁנֵאֲמֵר (בְּרֵאשִׁית א') בְּצֻלָם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ, זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם. וְאֵלוֹ הֵן: שׁוֹק יָמִין וְשִׁמְאֵל, יָד יָמִין וְשִׁמְאֵל, גּוּף וּבְרִית - הָרִי שֶׁשׁ. וְהָרִי אֲמַרְתָּ שְׁבַע? שְׁבַע הֵם בְּאֲשַׁתּוֹ, (שם ב) וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד. מִשָּׁר לְמָה הַדְּבָר דּוּמָה? לְמִלְךָ שְׁעֵלָה בְּלָבוּ לְטַע בְּגִנּוּ תְשַׁעָה אֵילָנוֹת זָכְרִים וְהָיוּ אֵילָנוֹת זָכְרִים, וְהָיוּ כָלָם דְּקָלִים. אָמֵר, כְּשִׁיחֵיו כָלָם מִן אֶחָד, אִי

עֲשֶׂה פְעָמִים נִמְנוּ יִשְׂרָאֵל, אַחַת בִּירִידָתָן לְמִצְרַיִם דְּכָתִיב (בְּרֵאשִׁית מ"ו) כָּל הַנֶּפֶשׁ לְבֵית יַעֲקֹב הַבָּאָה מִצְרַיִמָּה וְכו' (ו"ג). וְאַחַת בְּעֲלִייתָן דְּכָתִיב (שְׁמוֹת י"ב) כָּשֶׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף. וְשָׁנִים בְּחֻמֹּשׁ הַפְּקוּדִים וְשָׁנִים בִּימֵי שְׂאוּל, אַחַת בְּבִזּוּק וְאַחַת בְּטֻלָּאִים, וְאַחַת בִּימֵי דָוִד (שְׁמוּאֵל ב' כ"ג) וְיִתְּן יוֹאָב אֶת מִסְפַּר הָעָם אֶל הַמֶּלֶךְ. וְאַחַת בִּימֵי עֶזְרָא (עֶזְרָא ב') כָּל הַקְּהָל כְּאֶחָד. וְאַחַת לְעֵתִיד לְבָא (יִרְמְיָה ל"ג) עַד תַּעֲבֹרְנָה הַצֹּאֵן עַל יְדֵי מוֹנֵה.

אֲשֶׁרִי אָדָם מִצָּא חֲכָמָה, דָּא אָדָם עֲלָאָה דְאֲשֶׁרִי עֲלוּי טִיבוּ דַעֲתִיקָא. אֵימַתִּי, פִּד מָטָא חֲכָמָה כְּמָה דְאֵת אָמֵר (מְשָׁלִי י"ח) מִצָּא אִשָּׁה מִצָּא טוֹב וַיִּפְק רְצוֹן מִי. דָּא רַעוּא דַעֲתִיקָא וּמָאִי אִיהוּ הָאִי חֲכָמָה, דָּא חֲכָמָה זַעִירָא דְהִיא רַבְרָבָא בְּאַתְחַבְרוּתָא לְעִילָא. מִצָּא, מָאִי מִצָּא כְּגוֹן דְאֲשַׁתְּפַחַת בְּכָלֵא. וְאָדָם יִפִּיק תְּבוּנָה דְבַעֵי לְעֵינָא וְלֹאֲסַתְּפִלָּא וְלֹאֲפִקָא מְעוּמְקָא עֲלָאָה תְּבוּנָה, לְאַנְהֵרָא לְהָאִי חֲכָמָה. וְעַל יָדָא דְמָאֵן אַתְנַהִירַת עַל יָדָא דְאָדָם עֲלָאָה דְמִפִּיק רְצוֹן מְלַעִילָא לְאַנְהֵרָא לָהּ:

שְׁבַע צוּרוֹת קְדוּשׁוֹת יֵשׁ לוֹ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכֹלֵן כְּנַגְדָן בְּאָדָם, שְׁנֵאֲמֵר בְּצֻלָם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם. וְאֵלוֹ הֵן שׁוֹק יָמִין וְשִׁמְאֵל. יָד יָמִין וְשִׁמְאֵל גּוּף וּבְרִית הָרִי שֶׁשׁ. וְהָא אֲמַרְתָּ שְׁבַע. שְׁבַע הֵיוּ בְּאֲשַׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד. מִשָּׁר לְמָה הַדְּבָר דּוּמָה, לְמִלְךָ שְׁעֵלָה בְּלָבוּ לְטַע בְּגִנּוּ תְשַׁעָה אֵילָנוֹת זָכְרִים וְהָיוּ כָלָם דְּקָלִים, אָמֵר כְּשִׁיחֵיו כָלָם מִן אֶחָד, אִי אֲפֹשֶׁר לְהַתְקַיֵּים. מָה עֲשֵׂה, נָטַע אֶתְרוּג

בִּינִיָּהֶם וְהוּא אֶחָד מֵאוֹתָן הַתְּשֻׁעָה שְׁעֵלָה בְּלִבּוֹ לְהִיּוֹת זְכָרִים וְאַתְרוּג מָאי הוּי, נִקְבָּה וְהִינּוּ דְכְתִיב (ויקרא כ"ג) פְּרִי עֵץ הַדָּר כַּפֶּת תִּמְרִים (ע"ב).

אֲפֹשֶׁר לְהַתְקִים. מֶה עֲשֶׂה? נִטַע אֲתָרוּג בִּינֵיהֶם, וְהוּא אֶחָד מֵאוֹתָם הַתְּשֻׁעָה שְׁעֵלָה בְּלִבּוֹ לְהִיּוֹת זְכָרִים. וְאַתְרוּג מֶה נִהְיָה? נִקְבָּה, וְהִינּוּ שְׁפָתוֹב (ויקרא כג) פְּרִי עֵץ הַדָּר כַּפֶּת תִּמְרִים:

זָכַר וְנִקְבָּה בְּרָאִם. אֲפֹשֶׁר לֹמַר בֶּן וְהָא כְּתִיב וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אוֹתוֹ וְגו' וְאַחַר כֵּן אֲעֲשֶׂה לוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ. וַיִּקַּח אֶחָת מִצִּלְעוֹתָיו וַיִּסְגַּר בְּשָׂר תַּחְתְּנָה. אֵלָא אִימָא, דְכְתִיב יִצְרָה וְכְתִיב בָּהֶן עֲשִׂיהָ וְכְתִיב דְכְתִיב זָכַר וְנִקְבָּה בְּרָא אוֹתָם, בְּעַת הַרְפִּיב הַנְּשָׂמָה עַל הַגּוּף וְאַסְף הַכֹּל. וּמִנְלָן דְהָאֵי יִצְרָה לִישְׁנָא דְאַסּוּפִי הוּא דְכְתִיב, וַיִּצְרַר יְיָ אֱלֹהִים כָּל חַיֵּית הַשָּׂדֶה וְכָל עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיִּבֵּא אֶל הָאָדָם, וְהִינּוּ דְכְתִיב עַל הָאָדָם זָכַר וְנִקְבָּה בְּרָאִם וַיִּבְרַךְ אוֹתָם (ע"ב).

זָכַר וְנִקְבָּה בְּרָאִם (בראשית ה). אֲפֹשֶׁר לֹמַר בֶּן? וְהָרִי כְּתוּב (שם א) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אוֹתוֹ וְגוֹמַר, וְאַחַר כֵּן (שם) אֲעֲשֶׂה לוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ. וַיִּקַּח אֶחָת מִצִּלְעוֹתָיו וַיִּסְגַּר בְּשָׂר תַּחְתְּנָה. אֵלָא אָמַר, שְׁפָתוֹב יִצְרָה, וְכְתוּב בָּהֶן עֲשִׂיהָ, וְכְתוּב בָּהֶן בְּרִיאָה. עֲשִׂיהָ, שְׁפָתוֹב זָכַר וְנִקְבָּה בְּרָא אוֹתָם, בְּעַת הַרְפִּיב הַנְּשָׂמָה עַל הַגּוּף וְאַסְף הַכֹּל. וּמִנְיָן לָנוּ שְׁיִצְרָה זֶה הִיא לְשׁוֹן אֶסּוּף הוּא שְׁפָתוֹב (שם ב) וַיִּצְרַר ה' אֱלֹהִים וְגו' כָּל חַיֵּית הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיִּבֵּא אֶל הָאָדָם, וְהִינּוּ שְׁפָתוֹב עַל הָאָדָם - זָכַר וְנִקְבָּה בְּרָא אוֹתָם. וַיִּבְרַךְ אוֹתָם.

בְּצַלְמֵם אֱלֹהִים בָּרָא אוֹתוֹ בְּכָל אַבְרָיו וּבְכָל חִלְקָיו, וְהָא אֲמַרִינָן וְא"ו לְמָה הוּא דוּמָה לְעוֹטָה אֹר כְּשִׁלְמָה וְהָאֵי וְא"ו אֵינָה אֵלָא שֵׁשׁ קְצוֹוֹת. אָמַר לֵיה, בְּרִית מִילָה וְזוּגוֹ שֶׁל אָדָם חֲשִׁבִינָן אֶחָד. שְׁתֵּי יָדָיו שְׁלֻשָּׁה. רֵאשׁוֹ וְגוֹפּוֹ חֲמֻשָּׁה. שְׁתֵּי שׁוֹקָיו שֵׁשָׁה. וּכְנֶגְדָם כְּמוֹתָם בְּשָׁמַיִם דְכְתִיב (קהלת ו') גַּם אֵת זֶה לְעַמַּת זֶה עֲשֶׂה הָאֱלֹהִים. וְהִינּוּ יָמִים (שמות ל"א) כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עֲשֶׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וְלֹא אָמַר בְּשֵׁשֶׁת יָמִים מִלְמַד שְׁכָל יוֹם וַיּוֹם יֵשׁ לוֹ כַּחוֹ: (ע"ד כּאן מִהַשְׁמָמוֹת)

בְּצַלְמֵם אֱלֹהִים בָּרָא אוֹתוֹ. בְּכָל אַבְרָיו וּבְכָל חִלְקָיו, וְהָרִי אָמַר, וְא"ו לְמָה הוּא דוּמָה? (תהלים קד) לְעֻטָּה אֹר כְּשִׁלְמָה, וְהָרִי וְא"ו אֵינָה אֵלָא שֵׁשׁ קְצוֹוֹת. אָמַר לוֹ, בְּרִית מִילָה וְזוּגוֹ שֶׁל אָדָם חֲשׁוּבִים אֶחָד. שְׁתֵּי יָדָיו שְׁלֻשָּׁה. רֵאשׁוֹ וְגוֹפּוֹ חֲמֻשָּׁה. שְׁתֵּי שׁוֹקָיו שֵׁשָׁה. וּכְנֶגְדָם כְּמוֹתָם בְּשָׁמַיִם, שְׁפָתוֹב (קהלת ז) גַּם אֵת זֶה לְעַמַּת זֶה עֲשֶׂה הָאֱלֹהִים. וְהִינּוּ יָמִים, (שמות לא) כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עֲשֶׂה ה' אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, וְלֹא אָמַר בְּשֵׁשֶׁת יָמִים, מִלְמַד שְׁכָל יוֹם וַיּוֹם יֵשׁ לוֹ כַּחוֹ: ע"כ מִהַשְׁמָמוֹת.

השלמה מההשממות המשך הנ"ל

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וְגו'. פְּקוּדָא דָּא לְאַתְעֶסְקָא בְּהָאֵי עֲלָמָא בְּפִרְיָה וּרְבִיָּה וּלְמַעַבְדַּ תּוֹלְדִין לְאַתְפִּשְׁטָא שְׁמָא קַדִּישָׁא

הַשְׁרָמָה מִהַשְׁמָמוֹת הַמִּשְׁךְ הַנ"ל וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וְגוֹמַר. שְׁיִתְפֹּשֵׁט הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ לְכָל מַצּוֹה זֶה לְהַתְעַסֵּק בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּפִרְיָה וּרְבִיָּה וּלְעֲשׂוֹת תּוֹלְדוֹת, שְׁיִתְפֹּשֵׁט הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ לְכָל